

Moj kužek.

Kužek moj pa
Zvonček lep ima,
Le poslušaj:
V enomer zvončká.

Ko na vrat ga
Djal sem prvokrat,
Skakal je po
Hiši kakor škrat.

Zdaj pa zvončka
Več se ne boji,
Prav ponosno
Gre ž njim sred vasi.

Če uzre kje
Mucko, da čepi,
Švigne kakor
Blisk zvončkaje k nji.

Mucka pa se
Kužeta zboji,
Kot bi mignil,
Na drevo zbeži.

Z repom miga,
Kužku se smeji:
„Zdaj pa bevskaj,
Če te veselí!“

J. Nerálov.

Kratkočasnice.

1. Teta (nečaku): „Pavelček, ná, tu imaš dve plošiči čokolade — ena je záte, ena pa za sestrico.“
— Pavelček: „Kako bom pa ločil, katera je moja in katero naj dam sestri? Aha, že vem, od sestrine odgriznem košček, potlej bom pa že vedel, katera je njena.“
„Internus.“

2. Učitelj: „Kako se imenuje tá-le črka, Tonček?“
— Tonček: „Na videz jo poznam že dolgo, ime sem pa pozabil.“
J. K.

3. Zapravljivec vzdihne: „Mislim, da umrem kot berač.“ — Znanec: „Jaz se pa le bojim, da ne bi živel kot berač.“
J. K.

Zastavica.

(Priobčil Cid. Em. Nafr.)

1, 2, 3, 4, 5 — v gozdu gozdar me dobi,
V 4, 3, 1, 2, 5 — lahko me izpremeni.

(Opomnja: Številke je zamenjati s črkami, tako, da ista številka pomeni isto črko.)